

: Vraní Skála :

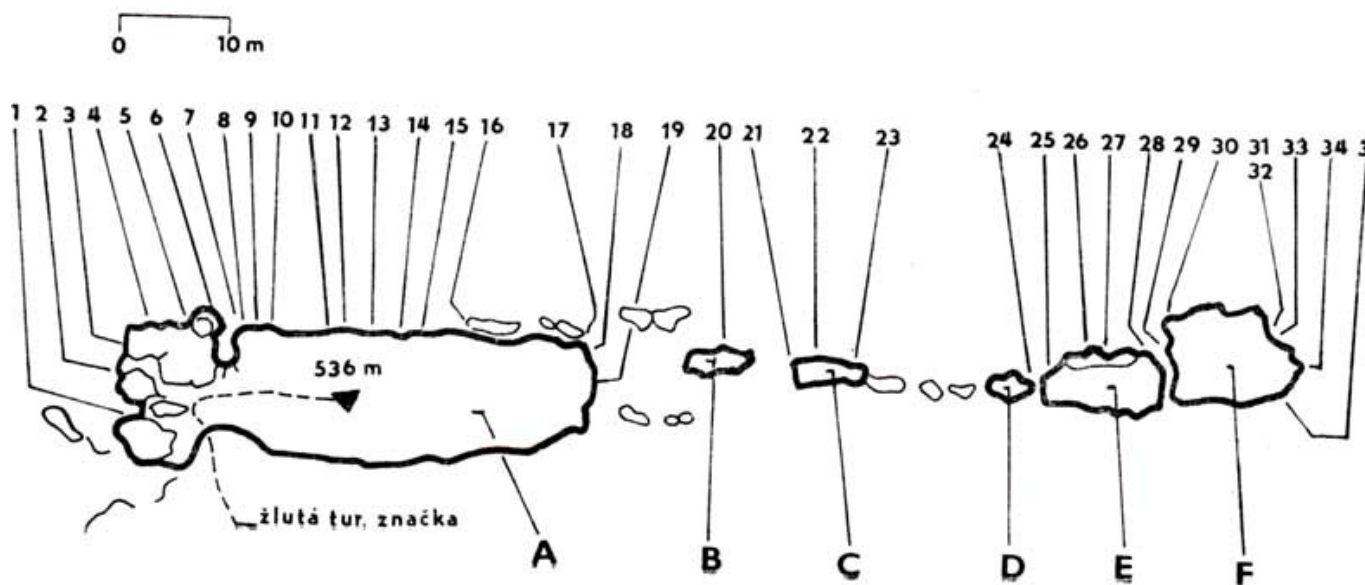
Autor : Miloš Laxa (1986)

Přístup: a) ze Zdic na železniční trati Praha - Plzeň (č.170). Od nádraží po modré značce podchodem pod trati do obce a od kostela doprava až k rozcestí Na hřebeni. Odtud po zelené zn. do údolí k potoku a posléze pěšinou doprava po žluté strměji svahem přímo na Vraní skálu (7 km).

b) vlastním dopravním prostředkem nejlépe ze Zdic přes Černín do obce Svatá. Odtud pěšky po modré značce na rozcestí a dále po žluté až na Vraní skálu (2,5 km).

Popis: Vraní skála je samostatný skalní útvar na vrcholu stejnojmenného zalesněného kopce (536 m n. m.) asi 5 km na sever od Zdic v CHKO Křivoklátsko. Směrem k východu navazuje na hlavní masív několik dalších skalních bloků. V blízkosti skály lze tábořit jen s povolením správy CHKO, voda chybí. Vraní skála je bulžňákový útvar. Nejhodnotnější výstupy skýtá kolmá, členitá a až 30 m vysoká S stěna hlavního vrcholu, přerušená v pravé části komínem. Skála je místy lámavá. Výstupové cesty jsou označeny a zajištěny fixními skobami a kruhy. Horolezecká činnost zde není omezena. Výstupy jsou popsány zprava doleva.

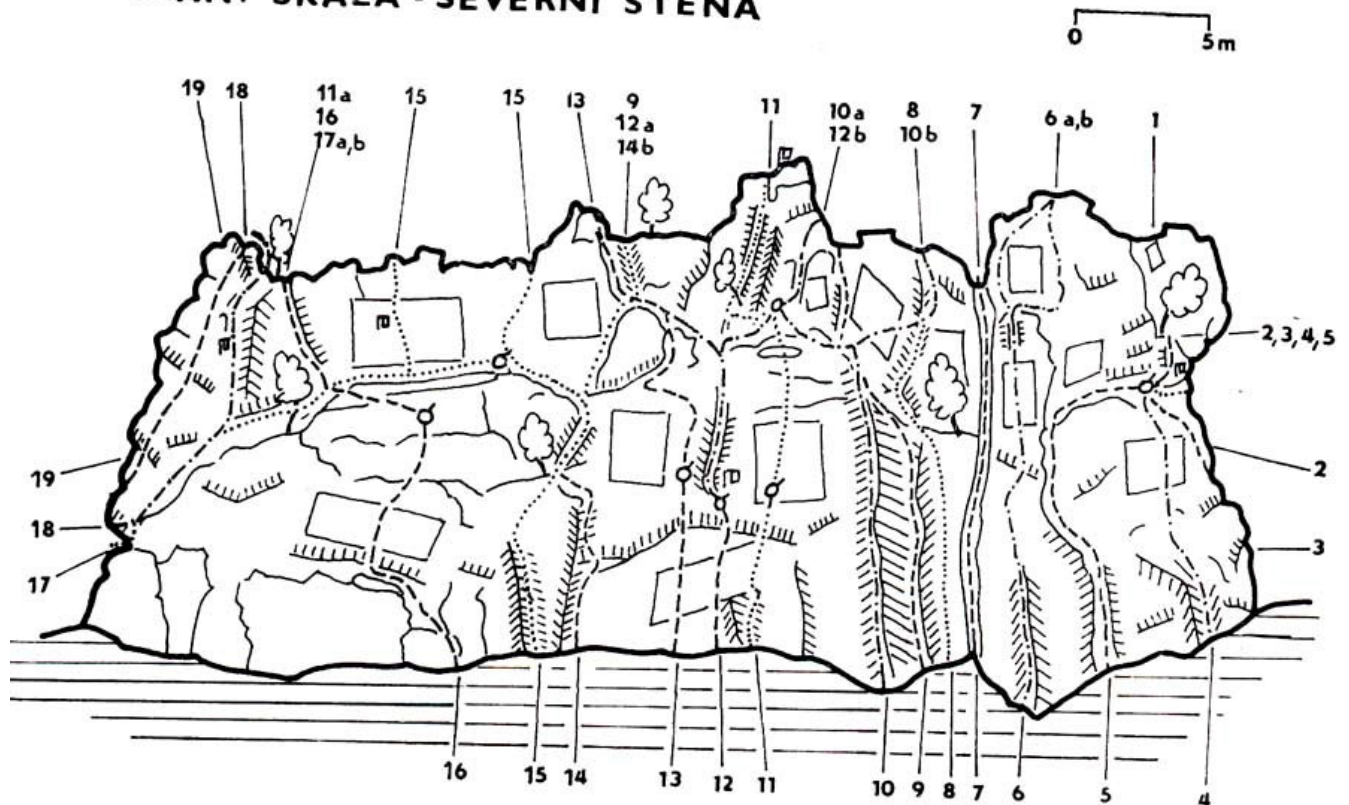
Celkové schéma.

A. Vraní skála B. Samotář
C. Kazatelna D. Žabáček
E. Podivín F. Nos

A. Vraní skála

VRANÍ SKÁLA - SEVERNÍ STĚNA

- 1. Lišejník. III** . Středem stěnky vpr. od sestupové cesty po malých pevných chytech (skoba) na vrchol. P. a J. Čápovi, 1973.
- 2. Terrifova cesta. V** . Nástup vpr. od velké břízy. Krátce vhloubením do spáry vl. (skoba) a tam na římsu. Traversem dol. ke kruhu na Mackově cestě (č. 5). Tou na vrchol. F. a J. Čápovi, 1975.
- 3. Západní spára. V** . Přev. spárou nejprve přímo vzhůru (skoba), pak mírně dol. přes 2 skoby ke kruhu na Mackově cestě (č. 5). Tou na vrchol. Neznámí lezci.
- 4. Dubnová. IV+** . Od vl. ubíhajícího zářezu vytlačující stěnkou (skoba) pod převis (skoba), přes něj ke kruhu na Mackově cestě (č. 5). Tou na vrchol. M. Laxa - V. Wimer, 1963.
- 5. Mackova cesta. IV** . Vl. od pilíře zářezem na římsu (skoba) a po ní traversem dopr. ke kruhu. Přes dva přev. stupně (skoba) dopr. vzhůru na podvrcholovou plošinu. M. Lev - A. Černík, mezi 1942-1944.
- 6. Severní pilíř** . Lá mavou hranou pilíře pod převis, přes něj (skoba) a hladkou stonkou na věžičku. Překrok do stěny a tou:
 - a) Přímo hranou na vrchol.
 - b) V . Šikmo dopr. (2 skoby) na vrchol. J. Schmidt - M. Schüller, mezi 1942-1944.
- 7. Vraní komín. II+** . Hlubokým komínem v horní části kolem vklíněného balvanu (vpr. skoba) na vrchol. J. Schmidt - A. Šmajler, mezi 1942 - 1944.
- 8. Via Gioconda. V** . Nástup pilířem mezi cestami č. 7 a 9 na plošinu s břízou. Odtud rozlámanou, mírně přev. trhlinou pod převis (2 skoby). Přes převis zl. (sleduje úzkou spárku, dobré stupy). Dopr. do středu ploten ke skobě a odtud buď po hraně, nebo ve spádnicí pr. borovice na vrchol. M. Tintěra - S. Machálka, 1977.

5. Horní lávka. II . Zarostlou spárou vl. od komína na lávku, po ní dol.(skoba). Vzhůru na polici ke kruhu a odtud zářezem na vrchol.J. Schmidt - M. Schüller - A. Černík - M. Lev, mezi 1942 - 1944.

10. Vé-eS cesta. Hranou vl. od zarostlé spáry na pr. okraj Horní lávky (skoba). Dol. na lávku pod přev. stěnu.

Odtud:

a) Sokolík. V . Sokolíkem od přev. stěny (skoba) na vrchol.

b) Schody. V . Hladkou stěnou vpr. (skoba) na vrchol. - R. Valíš - J. Fiala, 26. 6. 1949.

11. Dušičková. V+ . Ve spádnicí vrcholu je plotnovitá stěnka.V její pr. části podél trhlinek k zanikajícímu převisu (smyčka), přes něj ke kruhu ve stěně. Odtud mírně dopr. vzhůru na stupně (smyčky) a ke kruhu na cestě č. 9. Traversem dol. a komínovou spárou mezi dva vrcholy.M. Laxa - V. Škriant (střídavě), 1977.

12. Berounská. Středem plotny (skoba) pod převis (skoba). Přeš ten poněkud zl. (skoba) a přev. vhloubením (skoba, vrcholová kniha) na polici ke kruhu. Odtud:

a) V+. Libovolnou z cest na vrchol. J. Schmidt - A. Černík, mezi 1942 - 1944.

b) Asi 2 m dopr., přev. spárkou (skoba) do vhloubení (lámavé!) a jím na vrchol. - V. J. Kobyłka - M. Laxa, 1964.

13. Dostaveníčko. V /A0 . Nástup vl. od břízy členitou plotnou pod přev. stěnu (skoba). Přímo vzhůru (skoba) ke kruhu. Postavením dopr. vzhůru (smyčka), dále ví. vzhůru (smyčka) a travers vl. do plotny (skoba). Podél vysunutého bloku na plošinu, překrok na hranu a tou (smyčka) na vrchol. M. Laxa - V. Škrlant (střídavě), 1977.

14. Procházka. Spárou uprostřed stěny přes převis (vpr. skoba) dol. a vzhůru šikmou plotnou k břízce a koutem na polici ke kruhu.

Odtud:

a) Traversem vl. do kouta a jím na vrchol.

b) III+ . Zářezem přímo vzhůru podél vysunutého bloku na vrchol. J. Schmidt - M. Schuller - M. Čechura, mezi 1942-1944.

15. Mistrovská. Nástup vl. od předešlé cesty nejištěným pilířem na polici k bříze a koutem ke kruhu. Odtud:

a) V+ AO. Postavením do přev. spáry a jí (skoby) na vrchol. F. Čáp - M. Čápova - J. Čáp, 1975.

b) V+ AO. Od kruhu travers dol. a středem kolmé plotny vzhůru ke kruhu (kniha) a postavením na vrchol. F.Čáp - V. Novák, 1975.

16. Cvičná. IV /A1 . Přeš předskalí s balvanem v l. části stěny pod převis (skoba), přes ten dopr. ubíhající spárkou (2 skoby) na polici ke kruhu. Po ní dol. a koutem na vrchol. M. Laxa - J. Ehl - J. Kobyłka, 1961.

17. Šidova cesta. Z balkónu u l. hrany S stěny šikmo dopr. pod přev. stěnkou (skoba). Odtud:

a) IV+ . Šikmo vzhůru do vhloubení (skoba, kniha) a kolmou stěnou na vrchol.

b) III . Traversem pod převisem dopr. na polici a koutem vl. na vrchol. J. Schmidt - M. Lev - A. Černík, mezi 1942 - 1944.

18. Bratrská. IV . Nástup asi 2 m od předcházející cesty. Přeš krátkou plotnu na malý balkónek, dále šikmo dopr. vzhůru (skoba), pak středem ploten přímo vzhůru

(skoba) kolem přev. hrotu na vrchol (místy lámavé!).F. Čáp - J. Čáp, 1975.

19. II . Východní komínová spára. Spárou ve středu V stěny do hnízda a komínem přes vklepný balvan na vrchol. J. Schmidt - A. Šmajler - M. Čechura, mezi 1942 - 1944.

Sestupové cesty:

a) Z vrcholu po turistické cestě, z ní komínem vpr. a pod S stěnu.

b) Po hřebeni na V, po stupních do sedélka a dol. pod S stěnu.

B. Samotář

Nevysoký skalní útvar (kolem 10 m) asi 20 m na V od hlavního masívu Vraní skály.

20. Samotářská. III . Klikatou spárou středem stěny na vrchol.P. Čáp, 1974.

C. Kazatelna

Výrazný skalní masív s trojúhelníkovou, hladkou a přev. plotnou přerušenu v l. části spárami. Výška asi 15 m. Sestup do sedélka na Z a pod stěnu.

21. Ztráty a nálezy. V AI. Nástup na pr. straně trojúhelníkové stěny. Několik kroků vzhůru a šikmo dol. ke skobě. Přímo přes ni ke kruhu, z něho nad převis pomocí skoby a dále dol. stěnkou do sedélka. M. Laxa - V. Jícha, 1977.

22. Z nouze ctnost. III . Žlábkem v pr. polovině stěny šikmo dol. pod přev. plotnu. Travers (smyčky) až ke druhé spáře v l. polovině stěny a tou (smyčka) na vrchol.V. Jícha - M. Laxa, 1977.

23. Sólíčko. III+ . Nástup z l. hrany masívu. Přev. stěnkou vzhůru (vpr. skoba), pak 2 m travers dol. (skoba) a vzhůru na vrchol. V. Jícha, 1977.

Hřeben Vraní skály končí na V masívem, rozděleným dvěma komíny na tři samostatné skalní útvary: od Z - Žabáček, Podivín, Nos.

D. Žabáček

Asi 15 m vysoký skalní útvar porostlý z pravé strany mechem a stromky. Sestup komínem oddělujícím jej od Podivína.

24. Žabáček. II+ . Hranou vpr. od výrazného komína (skoba) přímo na vrchol.J. Čáp - F. Čáp, 1975.

E. Podivín

Nejmohutnější ze tří posledních skalních útvarů v hřeben Vraní skály s velkým střešovitým převisem v S stěně. Výška asi 20 m. Sestup komínem k Žabáčku.

25. Letecká. III . Nástup komínem vl. od Žabáčka. 3 m vzhůru na šikmou plošinu porostlou mechem. Odtud dol. k začátku zářezu (4 hexcentry), jím vzhůru pod malý převis (4 hexcentry)a odtud zpr. stonkou na vrchol (lámavé!). J. Panuška - J. Košař,

1977.

26. Adoptovaná. IV+ . Uprostřed stěny vystupuje předskalí. Z jeho pr. strany vzhůru pod přev. pás (kruh). Přes převis do vhloubení (skoba), po stupních do zářezu, jím ke spáře a tou na vrchol. M. Laxa - V. Jícha, 1977.

27. Plzeňská. V+ /A1 . V převisu stěny vede několik spár. První zpr. přes 3 skoby (umělé pomůcky) až na hranu převisu (hodiny) a dále vzhůru lámavou stěnkou na vrchol. L. Zalabák - J. Moulis, 1975.

28. Železná. V . Nástup na l. okraj stěny přev. spárkou (skoba), dále rozporem v komíně a překrok na SV hranu s balkónem (skoba). Odtud těžce šikmo dopr. (skoba) a širokou spárou nepatrně vl. na vrchol. M. Laxa - J. Kobylka - J. Shejbal, 1961.

F. Nos

Skalní útvar oddělený od Podivína komínem s vklíněným balvanem. Lezecky významné jsou V a Z stěna až 20 m vysoké. Sestup z vrcholu ke komínu mezi Nosem a Podivínem a žlábkem v J svahu dolů.

29. Společná. III . V Z stěně vl. od komína stonkou se spárkou ke skobě, dále do komína a jeho l. stěnou na vrchol. J. Nový - V. Novák, 1974.

30. Mechová. IV . Nástup 2 m od l. hrany Z stěny. Vzhůru ke skobě a přes přev. stupně (uzle) na podvrcholovou polici. Z té krátkou stonkou na vrchol. M. Laxa - V. Jícha, 1977.

31. Bezejmenná. III . Výrazným koutem v pr. části V stěny ke skobě. Odtud travers dopr. (skoba) na balkón. Vzhůru krátkou stěnkou, překrok do V stěny Podivína (smyčka) a tou na vrchol. V. Škrlant - V. Bárta, 1965.

32. Praskoleská. V . Nástup stejný jako u předcházející cesty. Od skoby pod přev. spáru (skoba) a tou na vrchol. F. Čáp - J. Čáp, 1975.

33. Hladová. IV+ . Od nástupu předcházející cesty šikmo dol. vzhůru na hladkou plotnu a jí k zářezu (uzel). Zářezem k břízce (skoba) a sokolíkovou spárou ke kruhu. Odtud traversem zpr. na vrchol. L. Bureš - J. Spisar, 1962.

34. Nos IV+ . Nástup u břízy ve V stěně. Stěnkou ke skobě a vl. přes přev. vhloubení ke kruhu. Odtud spárou v převisu na vrchol. J. Ehl - J. Kobylka, 1963.

35. Hančina. IV /A1 . Nástup v l. části V stěny. Členitou stěnkou a dopr. vzhůru pod převis (uzel). Výraznou spárou pomocí 3 skob na hranu a tou na vrchol. V. Jícha - K. Žák, 1977.